Frumoasa tradiție sportivă a cuplajelor fotbalistice interbucureștene și-a găsit duminică o nouă confirmare.

Am asistat la două meciuri bune, în care echipele au luptat mult pentru victorie, oferind celor peste 50.000 de spectatori o după-amiază agreabilă.

Începutul de sezon este destul de încurajator. Să sperăm că echipele din Capitală (în care joacă atîția selecționabili !) nu vor aștepta cel de-al doilea cuplaj al lor (etapa a XX-a, din 21 aprilie) pentru a ne mai oferi goluri ca cele ale lui Dumitrache, Dumitriu II sau Mateianu, ci ne vor da ocazia să apreciem favorabil jocul lor chiar duminica viitoare.

În această pagină comentăm cuplajul cu ajutorul cifrelor.

Înregistrările la meciuri au fost făcute de redacția noastră cu concursul larg și binevoitor al unui colectiv de studenți ai I.C.F. — specializarea fotbal, sub conducerea asist. univ. Ion Voica, membru al colegiului nostru de redacție. Mulțumim pe această cale catedrei de fotbal a I.C.F. precum și inimoșilor viitori antrenori și profesori de educație fizică, care ne-au dat un sprijin apreciabil.

TIMPUL DE JOC EFECTIV

După cum se vede din tabelul măsurătorii timpului efectiv de joc, în cele două partide ale cuplajului, cele 90 de minute multdiscutate sînt departe de a fi, de fapt, 90... *Nu s-a jucat EFECTIV decît cu puțin peste jumătate din această durată... de principiu !*

scăzut în repriza a doua a aceluiași meci (puțin peste 22 de minute, deci sub jumătatea duratei întregii reprize !). Mai echilibrată sub acest aspect a fost întîlnirea Rapid — Steaua, în care timpul de joc efectiv a fost echilibrat repartizat pe cele două reprize.

3 min. 30 sec. decît Steaua și totuși ele au obținut ambele puncte puse în joc. Faptul nu trebuie să surprindă, deoarece, firește, *în fotbal nu e vorba numai de a avea mingea mai mult decît adversarul ci și DE A O FOLOSI MAI FRUCTUOS DECÎT ACESTA.*

Interesantă este comparația dintre timpul efectiv de joc al echipei și timpul său de joc IN TERENUL ADVERS.

Să luăm, mai întîi, deschiderea. Dinamo are, în prima repriză (scor 1—1) un timp superior Progresului ; în schimb, după pauză, dinamoviștii au jucat mingea în terenul advers doar 4 min. 50 sec., dar acum au obținut victoria. Este, de altfel, un fenomen tipic pentru echipele care joacă pe contra-atac, adică tocmai cum a marcat Dinamo golul din minutul 88.

În partida vedetă, cu toate că timpul efectiv de joc (deci de deținere a balonului) a fost mai mare la Steaua, *timpul efectiv de joc în terenul advers este mai mare la Rapid* : 13 minute 50 sec., față de 10 min. 23 secunde ! Ceea ce înseamnă că Steaua a ținut mai mult balonul în jumătatea sa, că apărătorii și mijlocașii săi l-au condus mai mult în loc să-l trimită prin pase rapide și lungi în terenul advers. Studiind cu atenție cifrele constatăm că cea mai mult de jumătate din timpul cît a jucat balonul, Rapid l-a jucat în terenul advers, în timp ce Steaua care l-a avut aproape 30 de minute, l-a ținut două treimi din acest timp total în propria sa jumătate de teren și doar o treime la adversar.

DINAMO — PROGRESUL 2—1 (1—1) — 52 MIN. 03 sec.
Dinamo : 14 min. 08 sec. (r. I) + 10 min. 10 sec. (r. II) — 24 min. 18 sec. Progresul : 15 min. 40 sec. (r. I) + 12 min. 05 sec. (r. II) — 27 min. 45 sec.

Timpul efectiv de joc în terenul advers

DINAMO la Progresul : 7 min. 20 sec. (r. I), 4 min. 50 sec. (r. II)
PROGRESUL la Dinamo : 6 min. 11 sec. (r. I), 6 min. 43 sec. (r. II)

RAPID — STEAUA 3—1 (2—1) — 55 MIN. 40 SEC.

Rapid : 12 min. 30 sec. (r. I) + 13 min. 55 sec. (r. II) — 26 min. 05 sec. Steaua : 14 min. 30 sec. (r. I) + 15 min. 05 sec. (r. II) — 29 min. 35 sec.

Timpul efectiv de joc în terenul advers

RAPID la Steaua : 7 min. 15 sec. (r. I), 6 min. 35 sec. (r. II)
STEAUA la Rapid : 5 min. 41 sec. (r. I), 4 min. 42 sec. (r. II)

Partida din deschidere a avut mingea în joc mai puțin cu circa 3 minute și jumătate decît „vedeta".

Cel mai intens ritm de joc a fost înregistrat în prima repriză a partidei Dinamo — Progresul (aproape 30 minute !), cel mai

În legătură cu timpul cît a avut mingea fiecare echipă, tabelul ne arată că *nu echipele care au obținut victoria au fost și cele care au jucat mai mult timp efectiv.* Dinamo a jucat mingea mai puțin cu 3 min. 27 sec. decît Progresul iar Rapid mai puțin cu

Răducanu, încolțit de Constantin (nr. 8), Voinea (nr. 9) și Sătmăreanu (nr. 2), vor... linde — totuși — balonul
Foto : D. LAZĂRESCU

FAȚĂ-N FAȚĂ, DINU ȘI D. POPESCU

La meciul Rapid—Steaua, în afara paselor echipei în ansamblu, ne-am ocupat și de cite un jucător individual. Și am ales cite un mijlocaș și anume pe cel care are un rol ofensiv, care coordonează acțiunile echipei la mijlocul terenului.

Au intrat astfel sub lupa noastră : Dinu (Rapid) și D. Popescu (Steaua), pe care i-am urmărit pe rînd pe toate cele 90 de minute : precizia paselor și uneori chiar a loviturilor de la poartă pe care le-au pasat.

Iată înregistrările noastre :

DINU

A executat în acest meci un total de 67 de pase, dintre care 51 bune și 16 greșite. El a fost destul de constant pe repriză, în prima parte a jocului dînd 22 pase bune și 6 greșite iar în cea de-a doua 29 bune și 10 greșite. După cum se vede, în a doua repriză a fost ceva mai mult prezent în joc dar a înregistrat și o mică creștere procentuală a „rebuturilor". Din totalul său de pase (67), un număr de 26 au fost la distanță de sub 10 metri și numai 8 la distanță mai mare de 20 m, ceea ce dovedește o certă preferință pentru pasele în apropiere.

Cele 16 pase greșite date de Dinu se explică astfel : 8 din greșeală tehnică, 4 din demarcarea defectuoasă a portarului, 4 din cauza distanței prea mari la care au fost adresate.

Din totalul de pase ale echipei sale (327), Dinu a dat 67, deci aproximativ a cincea parte.

D. POPESCU

A pasat în tot meciul numai de 37 de ori. Această cifră (mai mică decît a lui Dinu, este oarecum în concordanță și cu numărul de pase al echipei sale, mai mic decît al Rapidului. În prima repriză, „Țică" a dat 17 pase bune și 6 greșite iar după pauză 10 bune și 4 greșite. Înseamnă că a fost destul de puțin prezent în joc după pauză, dar nu e mai puțin adevărat că D. Popescu a pasat atît de puțin și din cauză că el a preferat conduceri de balon individuale, precum și mici de 10 metri : a dat astfel de la distanțe mai mici de 10 metri : a dat astfel 13 din totalul de 27. A încercat transmiteri de balon la peste 20 metri de 5 ori. (Distanțele — evident — sînt aproximative).

Cele 10 pase greșite ale lui au provenit : 7 din greșeală tehnică, 2 din demarcări defectuoase ale partenerilor, 1 din cauza distanței mari.

ARHITECTURA CIFRICĂ A CUPLAJULUI INTERBUCUREȘTEAN

Privind desenele de mai jos, constatăm că echipele au șutat cam la fel de mult la poartă. Cele mai multe șuturi : 16 (Dinamo la poarta lui Mîndru) ; cele mai puține : 11 (Steaua la poarta lui Răducanu).

În deschidere au fost mai multe șuturi (13+16) decît în meciul-vedetă (11+12). În ori ce caz, media de șuturi la poartă a cuplajului (13) nu este satisfăcătoare, pentru 90 de minute de joc, chiar dacă cele 7 goluri înscrise reprezintă ceva mai mult decît, de obicei, în cuplajele din ultima vreme.

Și încă o remarcă : precizia a fost destul de bună. Nu s-a tras la mari distanțe de țintă.

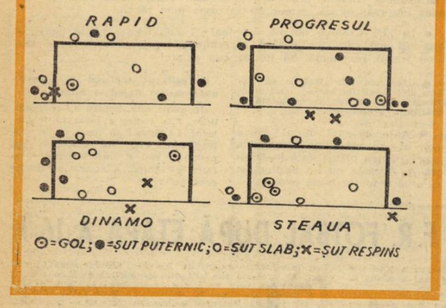

⊙=GOL ; ●=ȘUT PUTERNIC ; O=ȘUT SLAB ; X=ȘUT RESPINS

CUM ȘI CÎT S-A PAS

Cifrele din tabelul paselor permit numeroase și variate comentarii.

Noi vom face numai cîteva, lăsîndu-i pe cititori să le extindă și eventual să le aprofundeze.

Să începem cu „deschiderea", Dinamo—Progresul. Aici, superioritatea dinamoviștilor apare evident. *Și au pasat mai mult* (dar nu cu mult !) *și — în orice caz — mai bine decît Progresul.* Dinamo s-a prezentat foarte bine sub raportul coeficientului de pase bune din totalul de pase executate, mai ales în prima repriză, cînd a realizat un coeficient de pase bune de 66%. Precizia paselor lor a scăzut în a doua parte a jocului (sub 50%) cînd de altfel au și fost dominați. Foarte slab este procentajul echipei din str. Dr. Staicovici, care a realizat *cel mai mare număr de pase greșite din cele 4 echipe care au evoluat în cupla] : 136, față de 158 de pase bune.* Precizia paselor echipei „albaștrilor" s-a mai îmbunătățit după pauză, cînd a avut inițiativa, dar n-a atins un nivel satisfăcător, ceea ce explică desigur faptul că Progresul nu și-a putut concretiza superioritatea teritorială. Raportul favorabil echipei Dinamo în ceea ce privește pasele este explicabil pe de o parte prin *gradul mai înalt de tehnicitate a jucătorilor care compun echipa,* (Varga, Pîrcălab, Radu Nunweiller, Popa, etc.) ca și prin faptul că ei au jucat *mai calm, mai controlat,* lucru care s-a văzut pe teren și care confirmă cifrele statistice.

Foarte interesante ni se par cifrele de la cel de-al doilea meci al cuplajului.

Mai întîi, te izbește *marea diferență dintre totalul paselor executate de Rapid și cele executate de Steaua :* feroviarii au făcut cu *133 de schimburi de minge mai mult decît Steaua.* Și, desigur, zeci și zeci de pase care compun această cifră în plus pentru giulești sînt constituite de acele „jonglerii" pe care ei le-au făcut de multe ori fără prea mare efect practic dar cu mare efect spectacular. Procentajul de pase bune ale învingătorilor este și el bun și se explică tocmai prin faptul că a fost vorba de multe pase date numai „de dragul paselor", la parteneri comozi și pe distanțe scurte, deci fără riscuri de greșeală sau interceptie.

Steaua a făcut cel mai mic număr de pase dintre cele 4 formații care au evoluat în cuplaj. Lucrul acesta ar părea paradoxal, mai ales dacă cifra paselor o comparăm cu timpul efectiv de joc care, la militari, reprezintă cea mai mare cifră. Cum se explică această diferență ?

Jucătorii militari au condus foarte mult balonul individual. Sătmăreanu, D. Popescu, Negrea în terenul propriu și Sorin Avram în terenul advers (dar nu numai ei !) au ținut mult balonul (cea ce a făcut să crească cifra minutelor cît Steaua a jucat efectiv balonul) ; dar „arestînd mingea", pur și simplu, cifra paselor efectuate de Steaua este atît de mică. Echipa lui Constantin a pasat puțin dar are și o cifră de pase greșite foarte mică. Evident însă, aceste pase greșite, cît de puține au fost ele, au fost însă *tocmai pasele decisive pentru faze,* pentru că militarii n-au putut avea mai multe realizări de joc. În plus, trebuie să adăugăm că *Steaua a pierdut foarte multe baloane nu din pase date greșit ci din deposedarea purtătorilor balonului, la atacul adversarului.* Or, aceasta n-au putut înscrie".

Mîndru respinge spectaculos un „cap" al lui Dumitrache, sub privirile lui Stoenescu și Ad. Constantinescu.

ALTE CIFRE DIN CUPLAJ

MECIUL DINAMO—PROGRESUL

Cornere :
Dinamo 10 (din care a executat lung două; restul de opt au fost executate prin pasă la partener apropiat)
Progresul 8 (executate lung și unul scurt)

Aruncări de la tușă :
Dinamo 12 ; Progresul 22

Lovituri de la poartă :
Dinamo 11 ; Progresul 10

Henturi :
Dinamo 4; Progresul 1

Faulturi :
Dinamo 17; Progresul 13

Ofsaiduri :
Dinamo 3 ; Progresul 3

Obstrucții :
Dinamo 3; Progresul 0

MECIUL RAPID—STEAUA

Cornere :
Rapid 6 (3 lungi, 3 scurte)
Steaua 5 (3 lungi, 2 scurte)

Aruncări de la tușă :
Rapid 14 ; Steaua 9

Lovituri de la poartă
Rapid 14 ; Steaua 9

Henturi :
Rapid 0; Steaua 5

Faulturi :
Rapid 19 ; Steaua 21

Ofsaiduri:
Rapid 2 ; Steaua 1

Obstrucții :
Rapid 0 ; Steaua 2

Ce concluzii se desprind din studierea acestor cifre ?

Mai întîi preferința tot mai accentuată a echipelor noastre pentru executarea așa numitului „corner scurt" (pasă la un coechipier apropiat). Dinamo a arătat cel mai net această preferință. Progresul preferă, în continuare, cornerul clasic. Rapid și Steaua oscilează.

Cele mai multe faulturi le-a comis Rapid ; cele mai puține Dinamo.

N-au comis nici o obstrucție : Dinamo și Steaua.

Rapidiștii au fost surprinși de cele mai puține ori în ofsaid : o dată.

NOTA. Cifrele din dreptul fiecărei echipe reprezintă numărul loviturilor executate de ea, deci al infracțiunilor comise de adversar. Exemplu : Progresul a executat 22 de aruncări de la margine, deci Dinamo a trimis de 22 de ori mingea afară din teren.

CLASAM
INTER-BUCU
1. Steaua
2. Dinamo
3. Rapid
4. Progresul

ENTUL
URESTEAN
4 2 1 1 5—4 5
4 2 1 1 5—4 5
4 1 1 2 6—7 3
4 0 3 1 3—4 3

AT
acul direct al adver-
ceste mingi pierdute
ntra la „pase gre-

UM S-A PASAT
apid : 327
234 (113 + 121)
93 (53 + 40)
aua : 194
163 (80+83)
31 (18+13)
amo : 322
225 (124+101)
97 (41+56)
gresul : 294
158 (75+83)
136 (70+66)
n parantează repre-
pe reprize.

MECIURILE DIN ȚARĂ

COMENTATE DE... ARBITRII LOR

În minutul 95 ne-am adresat celui care timp de 90 de minute nu are nici timp și nici posibilitate, afară de... fluier, de a-și spune cuvîntul despre jocul pe care-l conduce.

Cei solicitați să-și spună „părerea DUPĂ" sînt conducătorii partidelor disputate duminică în țară. Au răspuns cu promptitudine invitației redactorilor noștri, însă nu înainte de a sublinia că în teren un arbitru este atent în primul rînd la regularitatea jocului și apoi la calitatea lui.

Am consemnat această circumstanță... atenuantă și... rîndurile de mai jos, care împărtășesc opiniile a cinci arbitri :

NICIODATĂ N-AM VĂZUT-O PE U.T.A. JUCÎND ATÎT DE SLAB

EMIL MARTIN — București (U.T.A. — Dinamo Bacău)

„Dinamo Bacău a meritat pe deplin victoria ; a venit la Arad cu lecția bine învățată. Succesul său se datorește, în primul rînd, faptului că a reușit să domine mijlocul terenului, prin Panait *și* Nedelcu, *cărora, după înscrierea primului punct, li s-au adăugat și* Ene II *și chiar* David. *În această zonă, s-au plămădit cele mai multe acțiuni, transformate în contraatacuri periculoase.*

U.T.A. a fost de nerecunoscut. Am arbitrat această echipă de multe ori, dar niciodată n-am văzut-o jucînd atît de slab. E adevărat că jucătorii săi s-au străduit, au alergat mult, dar aceasta nu este suficient. Ei au atacat orbește, fără să țină seama că este de-a dreptul imposibil să treacă astfel prin zidul de beton al băcăuanilor. Mijlocașii arădeni n-au știut să creeze acele culoare prin care să transmită mingea atacanților (de ce oare i s-o fi dat așa de ușor dezlegare lui Chivu?)."

ASEMENEA FAZE PLAC PUBLICULUI !

N. MIHĂILESCU — București (F. C. Argeș — „U" Craiova)

*„Din acest meci, de un bun nivel tehnic și cu multe faze de fotbal autentic, am reținut în special numai două : cea din care s-a înscris primul gol al gazdelor (*Dobrin *posedă „secretul" de a se debarasa spectaculos de adversari), ca și o fază din repriza secundă cînd* Barbu, *(un bun și corect acroșer), interceptînd o pasă a aăversarilor a țîșnit din apărare, a pasat, după o cursă lungă, lui* Nuțu, *acesta fără s-o prelia, a trimis-o înapoi lui* Dobrin *care a șutat puternic din voleu, dar* Oprea *atent, a blocat.*

Sînt convins că asemenea faze plac publicului, totuși, pentru mine, savoarea meciului o dă, în primul rînd, sportivitatea jucătorilor. Și chiar dacă punctul de vedere al arbitrului este mai... realist (nu rigid, însă) contribuie și el la întregirea imaginii partidei. Cred deci că la nota pozitivă a meciului de la Pitești *a contribuit și corectitudinea cu care și-au apărat șansele cele două protagoniste. Totuși, două mici întrebări : de ce craioveanul* Strimbeanu, *supărat de faptele adversarilor, aviriea mingea în tribună și de ce piteșteanul* Ivan *este tentat să întrețină discuții cu arbitrul ?*

În privința fazelor care au premers cel de-al doilea gol argeșan (contestat de oaspeți pe motiv de ofsaid) și penaltiul acordat craioveniior (dezaprobat de unii spectatori), precizez că, în primul caz, Nuțu *a pornit la pasa lui* Radu *din fața fundașilor centrali craioveni și aș fi fluierat ofsaid numai dacă* Radu *ar fi centrat la* Olteanu, *aflat în ofsaid pasiv în dreapta terenului. În privința penaltiului, infracțiunea (*Stelian *l-a obstrucționat pe* Martinovici, *agățîndu-i apoi piciorul) a fost comisă mult în interiorul careului.*"

DE CE ATÎT DE MARI DEOSEBIRI DE LA UN JOC LA ALTUL?

ILIE DRĂGHICI — București (Farul — A.S.A. Tg. Mureș)

„Meciul a profilat de la început pe învingători. Constănțenii au practicat un fotbal de calitate, cu pase rapide, cu „un-doi"-uri derutante, exceptînd, firește, perioada ce a urmat după ce Mureșan *a egalat într-un mod norocos, aș putea spune. Dacă* Uțu *rămînea în poartă, golul, ca și acea ciocnire cu proprii săi fundași, ar fi putut fi evitate.*

Mi-a plăcut foarte mult cum a jucat perechea Manolache — Koszka. *Primul, pe care Mărdărescu îl numește „omul în plus în atac" a fost aproape în permanență pe față, căutînd, ca în tinerețe, poarta ; al doilea, extrem de muncitor și lucid, a deposedat la timp și a împărțit cu precizie baloane.*

Cu foarte puține excepții, militarii m-au dezamăgit. După două partide, anterioare, bune, aici la Constanța s-au... chinuit. Din cauza atacanților, cred eu. Personal îi compătimesc pe cronicarii de fotbal : de multe ori jucătorii îi pun în niște situații ciudate. De pildă, Dumitriu III *și colegii lui de linie,* Pavlovici *și* Raksi *joacă excepțional o etapă, iau note mari și, după aceea, abia cu îndulgență obțin cîte un 5 sau un 6 ! De ce aceste mari deosebiri de la un joc la altul ? E o întrebare căreia antrenorii mureșenilor ar trebui nu numai să răspundă, ci să-i și găsească antidotul. De asemenea, ar trebui să ia măsuri împotriva unor manifestări de indisciplină petrecute în meciul de la Constanța : tot timpul* Pavlovici *n-a făcut decît să protesteze, în loc să se preocupe de joc. L-a insultat chiar și pe un tușier și îmi pare rău că n-am luat o decizie mai drastică împotriva lui*".

AȘ FI PROCEDAT LA FEL ȘI LA POARTA CEALALTĂ!

AUREL POP — Cluj (Jiul — Petrolul)

„După meci, antrenorul Oană, *venind la cabină, s-a oprit în mijlocul ei și mi-a imputat ambele goluri. Dar am să mă explic. La primul, fundașul* Alexe *l-a îmbrîncit de la spate pe* Peronescu *intrat cu mingea în careu și nu puteam trece cu vederea acest lucru. Golul al doilea a fost perfect valabil,* Covaci *aflîndu-se în spatele apărării ploieștene, doar în momentul executării șutului. El ajunsese acolo țîșnind rapid din urmă, surprinzîndu-și astfel adversarii. La poarta cealaltă aș fi procedat la fel.*

Meciul a fost de slabă factură, sub pretențiile Diviziei A.

Prima repriză am fluierat des, determinat de iregularitățile din teren. Pentru a asigura desfășurarea normală a jocului, i-am avertizat pe Grozea *și* Tonca *pentru tendință de joc dur, iar la pauză am chemat la ordine căpitanii de echipă. Dintre aceștia (*Libardi *și* Mihai Ionescu*) doar ploieșteanul m-a ajutat efectiv în teren, calmîndu-și coechipierii care „mă huiau în primire" la dictarea penaltiului. Repriza a doua a fost mai reușită, jucătorii m-au solicitat mai puțin, fazele au avut oarecare cursivitate, dar impresia primei părți a jocului, cînd am fluierat de șapte ori într-un minut (N.R. : o eliminare, două, ar fi limpezit probabil lucrurile) nu s-a putut totuși atenua".*

N-AM AVUT NICI O DIFICULTATE ÎN A CONDUCE

C. NICULESCU — București („U" Cluj — St. roșu)

„Intîi ceva despre calitatea jocului. Nu se poate spune că ea a fost deosebită. Mi s-a părut un meci dîrz, tipic de campionat. Universitatea își apăra orgoliul de gazdă și se arăta împinsă de dorința de a realiza primul ei succes din acest sezon. St. roșu, după victoria asupra liderului, și-a recîștigat mult din încrederea în forțele sale și a reușit o participare demnă de apreciat, sub raportul calmului și al organizării jocului în apărare.

Blocului incisiv al defensivei brașovene, clujenii i-au opus un atac realizat cu concursul nemijlocit al halfilor și fundașilor laterali. Dar, lipsa de decizie în șuturi, ca și absența clarviziunii în momentele cheie au făcut ca dominarea insistentă, mai ales din repriza a doua, să nu fie fructificată decît în min. 90.

Jucătorii au avut, în general, o comportare corectă. Nu am întîmpinat vreo dificultate deosebită în a conduce acest al patrulea meci al meu în Divizia A."

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

FIECARE MECI ARE UN „DACĂ"...

Probabil, mulți dintre cititori așteaptă de la mine o „explicație" în legătură cu acest meci Rapid — Steaua, în urma căruia ne-a luigit locul întîi de sub picioare.

Vedeți că am avut dreptate, săptămîna trecută, cînd spuneam că fotbalul rămîne fotbal, în ecuația sa neexistînd nici un termen cert ? Rapid a jucat slab sau foarte slab cu UTA, dar cu noi a făcut, cred, cea mai bună partidă din acest campionat. Îmi place să cred că rapidiștii — actualii campioni — au vrut să-i onoreze în felul acesta pe viitorii campioni...!

Personal, nu sînt atît de supărat pentru pierderea meciului cît atare (pînă la sfîrșitul „cursei" mai sînt zece etape, în care „desprinderea" de plutonpoate fi realizată), cît pentru faptul că noi am creat condițiile succesului giuleștean. Cele două goluri, „încasate" cu o ușurință inadmisibilă de o formație care tinteșe titlul, ne-au enervat și echipa noastră a început să plutească asemenea unei corăbii cu un timonier care și-a pierdut cu totul capul.

Nervii, nervii, mereu nervii... Discutăm atît despre pregătirea psihologică, despre acea structură psihică a unei echipe care să-i îngăduie depășirea momentelor critice și să-i permită în cazurile limită să-și păstreze intactă capacitatea de luptă. Ei, bine, tocmai în asemenea cazuri ies în evidență tarele pe care le mai avem, din păcate, manifestate îndeosebi în natura relațiilor dintre jucători. Nereușitele individuale, într-o fază sau alta, sînt însoțite de reproșuri, uneori se ajunge la insulte. Iar cînd adversarul, călcînd, hai să-i zic, politețea gazonului, profitînd de dificultatea tehnică sau fizică în care te află și vrea să te ridiculizeze în fața publicului, „ruperile" de ordin nervos sînt și mai frecvente, dînd naștere la situații nedorite. Adversarul ridiculizat „știută" și el de spiritul sportiv ce trebuie să domine disputa și au loc „scene" ca aceea care a dus la accidentarea lui Ion Ionescu. Nu cred că Dumitru Niculae l-a lovit intenționat pe Ionescu, totuși mă declar împotriva jocului dur din cauza căruia și eu am suferit mult. Sper că jucătorii de la Rapid nu mă vor înțelege greșit. Și noi, Steaua (și mai înainte C.C.A.) am jucat partide în care partenerii de întîlnire s-au aflat în vădită inferioritate, dar nu ne-am permis niciodată să-l luăm peste picior. Ne mai vorbind de faptul că în ceea ce privește valoarea acestor exhibiții pentru realizările echipei este minimă, ba chiar prezintă pericol și Rapid a fost la un pas de el.

Revenind la relațiile dintre jucători pe teren, aș vrea să spun că în meciuri ca acela de duminică ele au și alte forme. De pildă, tînărul Tătaru, depășit de evenimente, dominat de adversar (Lupescu este un fotbalist cu mare experiență) ar fi trebuit să fie jucat astfel încît să fie evitat contactul direct dintre el și Lupescu. Fiindcă o dată sau de două ori la rînd balonul în duel cu Lupescu, Tătaru și-a pierdut încrederea în forțele sale. Ei bine tocmai în asemenea moment el ar fi avut nevoie de un cuvînt de încurajare, nu de reproșuri cum s-a întîmplat.

Înainte de a încheia, un cuvînt despre absența mea de duminică la executarea loviturii de la 11 m. După „Tokio" mi s-a reproșat atît de mult ratarea calificării în finala turneului olimpic, încît am renunțat pentru totdeauna la „plăcerea" aceasta. La noi în echipă pentru transformarea penaltiurilor sînt „delegați" Voinea și Soo. Voinea a executat, teoretic, bine lovitura, deruțindu-l pe Răducanu, care s-a dus în partea cealaltă a porții, dar a lovit bara. Dacă ar fi fost gol, poate că pentru revista de azi aș fi scris altfel comentariul. Dacă...! Ce mică satisfacție !

C. Radu (F. C. Argeș) e pe punctul de a majora scorul, dar driblingul lui a fost prea lung și mingea va ieși în aut de poartă.
Foto : S. Brașoveanu